

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2014 v Bratislave v trestnej veci proti **obvinenému Mgr. R. V.** pre pokus obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. októbra 2014, sp. zn. Tp 79/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvineného Mgr. R. V. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru zo dňa 19. septembra 2014, ČVS: PPZ-572/NKA-PZ-BA-2014, bolo vznesené obvinenie Mgr. R. V. pre pokus obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti uvedeného uznesenia.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal Špecializovanému trestnému súdu Pezinok návrh na vzatie do väzby obvineného Mgr. R. V. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. októbra 2014, sp. zn. Tp 79/2014, bol obvinený Mgr. R. V. v predmetnej veci, podľa § 72 ods. 2 Tr. por., vzatý do výkonu väzby, a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňa 2. októbra 2014 o 10.30 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Sudca zároveň vyslovil, že podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným, neukladá.

Obhajkyňa obvineného JUDr. E. M. ako aj prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podali proti tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorú bližšie do rozhodnutia najvyššieho súdu neodôvodnili. Písomné odôvodnenie sťažnosti obhajkyne obvineného bolo síce najvyššiemu súdu doručené dňa 13. októbra 2014, ale až o 12.40 hod., teda až po skončení neverejného zasadnutia, na ktorom súd o sťažnosti obvineného a prokurátora rozhodol (neverejné zasadnutie sa začalo o 11.00 hod. a bolo skončené o 11.20 hod.).

V písomných dôvodoch sťažnosti obhajkyne obvineného, je z veľkej časti argumentácia, ktorú obvinený predniesol pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu dňa 4. októbra 2014. Obhajoba dôvodí tým, že prokurátor oprel svoje tvrdenia o existencii väzobných dôvodov o niekoľko rokov staré svedecké výpovede, ktoré sú vytrhnuté z kontextu a súčasne vyjadruje názor, že doposiaľ nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by ho zo spáchania stíhaného skutku obvineného usvedčoval. V danej súvislosti poukazuje na výpoveď poškodeného, ktorú považuje za tendenčnú, ovplyvnenú dlhotrvajúcim rodinným sporom o zverení do výchovy a opateru syna O., ale aj jeho zdravotným stavom.

V závere dôvodov sťažnosti obhajkyňa uvádza, že k úkonom trestného konania pristupuje obvinený s pokorou a na všetky úkony prípravného konania sa vždy riadne dostaví. Stotožňuje sa s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie súdu prvého stupňa, že v prípade obvineného neexistujú dôvody pre útekovú väzbu v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ako ani dôvody kolúznej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. V súlade s tým, čo uviedol

pred sudcom pre prípravné konanie dokladá aj písomný sľub, že bude orgánom činným v trestnom konaní nápomocný.

Do podateľne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli doručené písomné dôvody sťažnosti samotného obvineného, ale až dňa 15. októbra 2014 o 09,03 hod., teda tiež po rozhodnutí vyhlásenia výroku tohto uznesenia, senátom odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd zistil, že pri rozhodnutí o väzbe obvineného Mgr. R. V. boli dodržané všetky formálno - procesné podmienky a rovnako aj z vecného hľadiska prvostupňový súd správne konštatoval existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K predmetnej veci je potrebné predovšetkým uviesť, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutok, pre ktoré je trestné stíhanie vedené, bol spáchaný, má znaky vyššie špecifikovaného pokusu obzvlášť závažného zločinu a prečinu, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený Mgr. R. V..

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený sa mal rozhodnúť usmrtiť poškodeného Ing. M. D., pričom mu mal spôsobiť strelné poranenie a pri tom poškodiť dve motorové vozidlá.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest /písm. a/, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie /písm. b/, že bude pokračovať

v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil /písm. c/.

Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky u obvineného Mgr. R. V. sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zo skutočností zadokumentovaných v spisovom materiáli vyplýva dôvodný predpoklad, že dôkazy, ktoré boli doposiaľ zadovážené, nespochybnili dôvodnosť podozrenia voči obvinenému z toho, že sa mal dopustiť spáchania trestnej činnosti tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Najvyšší súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného nie je možné vyhodnocovať jednotlivé dôkazy z hľadiska otázky viny, ale v tomto štádiu konania len z hľadiska existencie istého stupňa dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu. Z tohto pohľadu potom súd hodnotí aj doposiaľ vykonané dôkazy z prípravného konania.

Reálna obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti je podložená konkrétnymi okolnosťami :

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že obvinený je dôvodne podozrivý zo spáchania pokusu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy, pričom z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplývajú konkrétne okolnosti, nasvedčujúce tomu, že obvinený by mohol vo svojom protiprávnom konaní pokračovať, resp. že by mohol skutok dokonáť. Takúto možnosť nie je možné vylúčiť aj vzhľadom na skutočnosť, že vzťah obvineného k poškodenému Ing. M. D. a jeho manželke, ako k bývalým svokrovcami je dlhšiu dobu výrazne narušený. Obvinený je s poškodeným v spore o zverenie do výchovy a opateru syna O. V., ktorá vec je aktuálne v štádiu odvolacieho konania. Viacerí svedkovia potvrdili, že obvinený chodil v minulosti ozbrojený.

Z vyššie uvedených okolností tak, ako na ne správne poukázal aj sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, je potrebné aj podľa názoru najvyššieho súdu vyvodit' záver, že v posudzovanej veci existuje dôvodná obava, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu, by mohol trestný čin, o ktorý sa mal pokúsiť, dokonáť. Hrozba z dokonania činu voči poškodenému je teda daná stále jestvujúcimi pohnútkami obvineného na jeho usmrtenie.

Najvyšší súd sa plne stotožnil s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie súdu prvého stupňa aj v časti, pokiaľ nevzal obvineného do väzby aj z dôvodov ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. tak, ako to navrhoval prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Aj podľa názoru súdu druhého stupňa, dôvody na konštatovanie existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, resp. obavu, že bude vyvíjať kolúzne aktivity v súčasnosti, dané nie sú. V tejto súvislosti najvyšší súd sa stotožnil s argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, niet čo vytknúť. Uznesenie súdu prvého stupňa, najmä jeho odôvodnenie, je rozsiahle, pokiaľ ide o uznanie ale aj neuznanie jednotlivých väzobných dôvodov. Dôvody sú jasné, zrozumiteľné a podľa názoru najvyššieho súdu aj vyčerpávajúce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd druhého stupňa poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Ako uvádza obhajoba v písomných dôvodoch sťažnosti, obvinený sťažnosť založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa, prezentovanými hlavne vo svojej výpovedi pred sudcom prípravného konania. S jeho právnymi námietkami sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sa správne z úradnej povinnosti zaoberal aj možnosťou nahradenia väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Vo vzťahu k tejto časti rozhodnutia treba poznamenať, že z hľadiska posúdenia vecných aspektov možnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka Najvyšší súd Slovenskej republiky sa aj v tomto smere plne stotožnil s názorom prezentovanom v odôvodnení prvostupňového súdu. V danom prípade, s prihliadnutím

na povahu trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený Mgr. R. V. trestne stíhaný, ani najvyšší súd tento substitučný inštitút nepovažuje za dostatočný, pretože tento neodstraňuje obavu, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu, sa tento nedopustí konaní predpokladaných ustanovením § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V závere Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že o návrhu obvineného na nahradenie väzby sľubom nemohol rozhodovať, keďže písomný sľub obvineného mu bol doručený (spolu s odôvodnením jeho sťažnosti), až v čase po jeho rozhodnutí.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosti obvineného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za dôvodné a preto ich podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 13. októbra 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval : JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová